

Együtt vagy külön?

III.

Olcsobban, többet termelni: ez a feltétele annak,

A fejlődés iránya

Termelt áruknak nagyobb hányadát a tsz-ek piacon értékesítik. A változó piaci viszonyokhoz való igazodásában, azaz a konjunktúra kihasználásában a nagygazdaság előnyösebb helyzetű; mert bátrabban módosíthatja termelészerkezetét, inkább termelheti azt, amiben „van fantázia”; mert ugyanakkora kockázat mellett a veszteséget kevésbé sýnyli meg, viszont — a számok törvénye szerint — többet nyerhet. Ha már itt tartunk azt is említjük meg, hogy a több árut értékesítő gazdaságnak nagyobb tekintélye van a tárgyalóasztalnál, amikor partnereivel üzletet köt.

A hercegszántói szövetkezetek az őszi betakarítás után nem tudnak munkát biztosítani tagságuk tömegeinek. Akik télen pihenni szeretnek, azoknak így is jó. Akik viszont dolgozni szeretnének — a kereset mindenkor elfér — azoknak nem jó, hogy 4—5 hónapra át pihenésre vannak kárhoztatva. Egy nagyobb gazdaság könnyebben megteremthetné a kiegészítő időszakos tevékenység tárgyi feltételeit, és ez nemcsak a tagjövdelem emelését célozná, hanem a gazdaság pénzeszközeit is növelné. Nem volna nehéz Bács-Kiskunban olyan termelőszövetkezetet találni, amelyeket a melléküzemági, segédüzemági vagy az okos megszervezett időszakos kiegészítő tevékenység húzott ki a bajból.

Jól kell kidolgozni a közös vetéstervet, és maradéktalanul teljesíteni. Nem úgy, mint az idén, amikor 800 katasztrális holdon végeztek tavaszi szántást. Szükséges megszilárdítani a bizonylati fegyelmet. Igen gyakran előfordul — a tsz-irodák számos munkalappal bizonyíthatják —, hogy a brigádvezetők több munkát igazolnak le a ténylegesnél: egy 25 munkanapos hónapban 470 órát írnak jóvá egy tagnak (vagyis 47 tízórás munkanapot), máshol 100 kh-val többnek jelentik a szalmabálázást, és így tovább.

Jól teszi a tagság, ha a jövőben jobban odafigyel ezekre a jelenségekre, mert a bírcsalások miatt a becsületesen elvégzett munkára kevesebb forint jut. Az alapszabály vezet ad a szövetkezet vezetői testületének a fegyelmi jogkör gyakorlására, de a tagságnak is dolga, hogy éberrel vigyázzon, s ráüssön a kézre, amelyik a zsebébe akar nyúlni.

Ha a szövetkezetek kimondják az egyesülést, egyszerűsíteni kell a bérezést, (a mostani rendkívül vegyes) több közép- és felsőfokú szakembert kell foglalkoztatni, (jelenleg kevés van), meg kell találni a gazdaságosabb és hatékonyabb üzemi- és munkaszervezési formákat, a legértelmesebb és legbecsületesebb tagokat kell vezetői posztra állítani, és sok olyan részletkérdést kell jól megoldani, amelyet előrelátni hirtelenében nem is lehet.

Ha a szövetkezetek kimondják az egyesülést, egyszerűsíteni kell a bérezést, (a mostani rendkívül vegyes) több közép- és felsőfokú szakembert kell foglalkoztatni, (jelenleg kevés van), meg kell találni a gazdaságosabb és hatékonyabb üzemi- és munkaszervezési formákat, a legértelmesebb és legbecsületesebb tagokat kell vezetői posztra állítani, és sok olyan részletkérdést kell jól megoldani, amelyet előrelátni hirtelenében nem is lehet.

Ha a szövetkezetek kimondják az egyesülést, egyszerűsíteni kell a bérezést, (a mostani rendkívül vegyes) több közép- és felsőfokú szakembert kell foglalkoztatni, (jelenleg kevés van), meg kell találni a gazdaságosabb és hatékonyabb üzemi- és munkaszervezési formákat, a legértelmesebb és legbecsületesebb tagokat kell vezetői posztra állítani, és sok olyan részletkérdést kell jól megoldani, amelyet előrelátni hirtelenében nem is lehet.

Zám Tibor

Jól kezdődött az iskolaév Miért nincs elegendő tenyésztő szakmunkás?

Hosszú évek óta eredményesen működik Kiskunfélegyházán — a megye baromfitenyésztésének egyik központjában — a mezőgazdasági technikum és szakmunkásképző iskola. Ez az oktatási intézmény az egyedüli megyénkben, amely az állattenyésztési szakmunkások képzésével foglalkozik. Évenként fél-száz technikust, s ugyanannyi jól felkészült baromfi- és szarvasmarha-tenyésztőt képez a termelőszövetkezeteknek, állami gazdaságoknak. Az iskolaév megkezdése után látogattunk ide, hogy Rada Antal igazgatótól érdeklődjünk: milyen mérvű a beiskolázás, ebben az évben hány fiatal választotta szakmájának az állattenyésztést.

Százhatvanhat új tanuló

— Az 1969—70-es tanévben — mondta Rada Antal — két osztály, (egy baromfi- és egy szarvasmarha-tenyésztő) beiskolázása szerepelt tervünkben. Ehelyett három osztályt kellett indítanunk, két szarvasmarha-tenyésztőt, egy baromfi-nevelőt ugyanis többen jelentkeztek mint amennyit terveztünk. Összesen 96 fiatal szakmunkásjelölt kezdte el a tanulást. A fiataloknak — akár szarvasmarha-tenyésztők, akár baromfi-nevelők — szerződésük van a közös gazdaságokkal, s az elméleti képzés után a gyakorlati munkát, már kint a termelőszövetkezetekben végzik, biztosítva ezzel az üzemi gyakorlatot, s az iskola befejezése után a munkahelyet.

A 15 elméleti és gyakorlati óráról az elsősorban kívül gondoskodniuk kell a második és harmadik osztályok képzéséről, ahol nem kevesebb mint 82 fiatal ismerkedik az állatteltannal, tenyésztéssel, gépesítéssel, munkavédelemmel, a közismereti tárgyakkal, s ter-

mészetesen a gyakorlati feladatokkal. A második és harmadik osztály tanulói jelenleg a közös gazdaságokban — szakoktatók felügyelete alatt — gyakorlati munkát végeznek, s amikor a másodikosok február elején megkezdik az elméleti felkészülést, a harmadikosok már a szakmunkásvizsga letételére készülnek. A tananyagot alaposan át kell venniük, hiszen olyan speciális képesítést kapnak, amely saját szakmájukban megközelíti, nem egy esetben meg is haladja a technikus szintet.

A mezőgazdasági szakmunkásképző iskola kebelében működik a szegedi Fodor József nevet viselő húspari szakmunkásképző iskola három kihelyezett osztálya is, ahol 70 fiatal ismerkedik a henteszakma különböző ágazataival. Ezek a fiatalok a háromnapos elméleti foglalkozás után három napot a kiskunfélegyházi vágóhídon töltenek gyakorlati munkával.

Elmélet és gyakorlat

A szakmunkásképzés a mezőgazdaságban egyre nagyobb jelentőséget kap, s ehhez a szükséges feltételeket nemcsak a minisztérium, a megyei tanács, de az iskola nevelőtestülete is igyekszik biztosítani. Rövidesen sor kerül az iskolában egy 800 férőhelyes tojóház és egy 500 férőhelyes csibenevelő építésére, amely a legjobb szemléltető eszköz lesz az iskola baromfi-nevelő szakmunkásjelöltjei számára. A szarvasmarha-tenyésztők a Városföldi Állami Gazdaság tehenészetében ismerkednek a gyakorlati fogásokkal, ezen kívül rendelkezésre áll az iskolában a laboratórium, különböző preparátumok és szemléltető képek.

Mindezek ellenére meg-

kell állapítani, hogy túlságosan kevés fiatal választja a szarvasmarha- és sertés-tenyésztő szakmát, a megyében. Az iskola, a jelenlegi létszám kétszeresét részesíthetné kiképzésben.

Üzemek szakmunkások nélkül

Igen kevesen jelentkeznek sertés-tenyésztőnek is. Az iskolaév megkezdése előtt összesen 22-en pályáztak erre a szakmára, amelyből a mélykúti Új Élet Tsz 12 fiatalat szerződett. Az iskolai rendtartás szerint, azonban csak harminc létszámú osztály számára kezdődhet meg az oktatás. Így a sertés-tenyésztőnek jelentkező fiatalokat egy másik megye iskolájába irányították át.

Elgondolkodtató, hogy megyénkben, ahol havonta épülnek nagy állatlétszámot befogadó istállók sertés-telepek, a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok miért nem gondolnak a szakmunkás-utánpótlás nevelésére. Mint már korábban említettük az iskola egy év alatt akár kétszáz ilyen képesítésű — szarvasmarha-, sertés-, baromfite-nyesztő — szakmunkást tudna biztosítani számukra. Ha erre a jelzésre nem figyelnek fel közös gazdaságaink, elfordulhat: a nagyüzemi tenyésztetek szakmunkások nélkül maradnak, hiszen a képesítés nélküli fiatalok hovatovább nem tudnak eleget tenni a nagyüzem állította követelményeknek.

— Az iskola nevelői — mondta befejezésül Rada Antal igazgató — mindent megtesznek azért, hogy az innen kikerülő szakmunkások a termelőszövetkezetekben és az állami gazdaságokban megállják a helyüket.

Gémes Gábor

22.

A férfi látta, hogy a lány milyen rémülten néz rá, s megsajnálta.

— Nem értem — mondta Francis határozottan. — Talán tréfálsz?

— Szeretném, ha így lenne. De mielőtt még bármit is mondanék, szeretnék biztosítani, hogy semmi rosszat nem akarok neked. Velem biztonságban vagy, ezért hát kérlek, ne félj.

A lány hátralépett.

— Miről van szó?

— Nagyon kevés időnk van... — tért a lényegre Peat. — Nem tudom, milyen okból, de azért küldtek, hogy végezzek veled és az a férfi, aki követett bennünket, velem van. Ve-

szélyes ember. Tudom, rettenetes dolog, de az bizonyos, hogy téged ez az ember megöli, ha magadra maradsz vele. Meg akarlak menteni, s erre az egyetlen lehetőségem, hogy végezzek veled, téged pedig elrejtsek valahová egy időre. Hát ez az amiért idehoztalak. Csak azt kell cselekedned, amit én mondom, de azt pontosan teljesítened kell...

Mikor a lány szemében megpillantotta a rettenetet, nyugtatni kezdte:

— Ne félj, Frankie...

— Tűnjön el innen — mondta sápadtan, de akaratának birtokában. — A maga segítsége nélkül is megtalálom a kijáratot, csak

azt kérem, menjen el, hagyjon békén...

— Megyek de előbb meg kell hallgatnod, amit mondom — erősködött határozott hangon Peat. — A minket követő ember azt a parancsot kapta, hogy téged öljön meg. És nem habozik ezt megtenni, hacsak meg nem mentelek, ha ebben nem akadályozom meg. Odaadták még a fényképet is, hogy rád ismerjek. Itt van, megmutatom, s akkor talán hiszel nekem — azzal gyorsan belsőzsebébe nyúlt. Biztos volt benne, ha a lány meglátja a fényképét, hinni fog neki. Hanem mikor elővette levéltárcáját, a tőr kipotylyant a nyeléből, s a lába elé esett.

Most már nem hitetlenkedett a lány, ellenkezőleg, bizonyos volt felőle: veszályes pszichopattával áll szemben, aki csakis azért vitte a labirintusba, hogy ott megölje. S az is jól tudta, hogy ha erre kerül sor, nem volna ereje ellenállni. Így hát fogta magát és futásnak eredt a tükrök mentén.

— Frankie! Állj meg!

Kérlek, állj meg! — kiáltott utána Peat.

Am ez a kiáltás inkább hajtotta mint megállította a lányt, aki teljes erejéből futott. Fogalma sem volt, mennyi ideje rohanhat, de végülis erőteljesen támaszkodott a tükröknek. Kezét mellére szorítva, pihegve szedte a levegőt.

Hirtelen meglátta, hogy a folyosó túlsó kijáratánál valaki megjelenik.

A zömök, szögletes vállú, sötétruhás férfi fenyegetően nézett a lányra. Kezében nikkelezett pisztoly villant. Mou volt.

II.

Húsz percen át kereste Konrad lázasan a háromüléses sportkocsit a parkolóhelyeken a vidámpark mellett, bár nem sok reménye volt a sikerben. Hirtelen rendőrautó szirénáját hallotta, s nyomban meg is pillantotta a vidámpark főbejáratához kanyarodó kocsit, melyen Barden és egy csapat rendőr foglalt helyet. Konrad eléjük futott. A kocsiból az izgatott Barden hajolt ki.

— Nos, győzöd egyedül? — kérdezte. — Még nem

találtad meg azt a kocsit? — Tízezer kocsi között?

Inkább állítsd rá az embereidet, keressék őket. Jönnek még rajtuk kívül?

— Két hatalmas kocsi jön még. A százados jókora balhét csapott, amikor megtudta, hogy a tartalékot is elhíztam tőle.

— Ha pedig ezt a lányt meggyilkolják, az ügyész fog olyan lármát csapni, amilyenről McKen még csak nem is álmodik! Menj és igazítsd el az embereidet.

— Hé, várj már egy pillanatot! — kiáltott Konrad után Barden. — Nézd csak, ki jön! — mutatott egy kefe-frizurás, piros inges fiúra. Mellette szőke, sportruhás lány lépkedett. — Azt hiszem, ők azok, akiket keresünk.

— Ebben a parkban ezernyi piros inges fiú van — ellenkezett Konrad —, de mégis Busterhez lépett. — Önök jöttek a Lennox-Avenue-ről?

— Pontosan. És ezt honnan tudja?

— És ön Miss Boyd? — kérdezte válasz helyett a lányt Konrad.

(Folytatjuk)